

ŽIVOT JE O HODNOTÁCH

„V lyžování je rozhodující, že musíte tvrdě trénovat. A je skoro jedno jaká je doba, jakého máte sponzora, kolik máte peněz. Prostě bez toho, aniž byste tvrdě trénovali se nemůžete postavit na start.“

ÚVOD A MLÁDÍ

Eliška: Rádi bychom vám představili Květu Jeriovou - Peckovou, naši známou reprezentantku v běhu na lyžích.

Tomáš: Narodila se v Podkrkonoší, v malé vesničce jménem Zálesní Lhota.

Kája: Kde pomáhala svému tátovi na statku.

Filip: Její mládí však bylo poznamenáno opravdu těžkými chvílemi.

Květa: Asi nejhorší vzpomínka byla na ten den, kdy zemřel otec. To bylo něco, co si myslím, že ten náš život hrozně moc změnilo.

Tomáš: Jednotné zemědělské družstvo totiž situace využilo a znárodnilo Jeriovým statek.

Kája: Malá Květa tak měla více času a začala intenzivně trénovat. Byl to začátek její veleúspěšné sportovní kariéry.

SPOROVNÍ KARIÉRA

Květa: U nás ve vesnici dřív existovala továrna, kde se dokonce lyže vyráběly. Byla to jedna z mála továren v České republice nebo v tehdejším Československu a tak to bylo vlastně o hodně jednodušší především proto, že děti, které třeba ani neměly v té rodině tolik peněz, tak se ty lyže z pravidla vždycky daly sehnat, protože někdo z té rodiny v té továrně pracoval a ty lyže se tam nějakým způsobem nechaly udělat.

Eliška: Paní Jeriová - Pecková s obdivem vzpomíná na svého prvního trenéra ze Sokola Studenec – Jaroslava Háka.

Květa: Trenéři mají vždycky veliký vliv. A záleží na tom, jaká je to osobnost. Já se přiznám, že skutečně s obdivem vzpomínám na svého úplně prvního trenéra – doplním jméno, Jaroslav Hák. Je to člověk, který vždycky se věnoval těm dětem, ale nejenom po stránce sportovní, ale také se snažil je vzdělávat, vychovávat. Byl prostě takovou duší toho oddílu.

Kája: Jaké jsou její největší sportovní úspěchy?

Filip: Určitě bronzová medaile z Lake Placid v roce 1980.

Tomáš: A o 4 roky později v Sarajevu přišly hned dvě medaile – bronz na 5 km a stříbrná ze štafety.

Tomáš: Kromě radosti z medailí a úspěchů ji sport přinesl lásku na celý život.

Květa: Sledovala jsem letní olympiády, takže jsem věděla, že existuje nějaký veslař Pecka, ačkoliv jsme se dlouho nepotkali.

Filip: Stejně tak veslař Pecka věděl o ní, a protože se mu líbila, rozhodl se jí napsat dopis.

Květa: Ten dopis mě trochu hledal. Po Sarajevu mi chodila spousta dopisů s žádostmi o autogram, o fotku a tak dále. Tak v té hromádce dopisů, kterou jsem našla jednou ve schránce, tak tam najednou byl dopis, který byl na 4 stránky. Z toho ale nebylo patrné, co ten člověk vlastně chce. No a vyměnili jsme si pár dopisů, samozřejmě jsem ho začala sledovat, no pak jsme se sešli. No a pak jsme se sešli ještě asi dvakrát a pak jsme si řekli, že se vezmem.

PO SKONČENÍ SPORTOVNÍ KARIÉRY

Tomáš: A co ukončilo kariéru paní Jeriové – Peckové?

Kája: Budete se divit, ale anonymní dopis.

Filip: Takový, který měl pravděpodobně narušit vztah se Zdeňkem Peckou.

Eliška: A to jenom proto, aby dál trénovala a reprezentovala.

Eliška: Květa se Zdeňkem zůstala, kariéru ukončila a začala učit na základní škole.

Tomáš: A co si myslí o dnešní dětech jako učitelka?

Květa: Já osobně si myslím, že tahle generace má strašně moc možností. Že má otevřený svět, a to si myslím, že je velmi dobře. Ale přimlouvala bych se za to, abychom dokázali roztrždit dobré a špatné. Aby ta naše generace dospělých, dokázala ty děti správně vést. Tady je spousta lidí, co můžou vlastně koupit a dovolit takřka všechno. A samozřejmě ty děti poměrně snadno se přikloní k tomu, že je ten život o penězích. Ale ten život je spíš o hodnotách.

ZÁVĚR

Filip: Ještě před pár měsíci pro nás byla paní Květa Jeriová Pecková pouze sportovkyní, celebritou, někým z obrazovky.

Kája: Ale díky tomuto projektu jsme ji měli možnost poznat jako veselou a usměvavou osobnost.

Eliška: Skvělou hostitelku.

Tomáš: Otevřeného a silného člověka.

Kája: Který vyniká laskavostí, ale také obrovskou vůlí a nezdolností.

Filip: Děkujeme za společné chvíle a bylo nám obrovskou ctí s vámi pracovat.